

Procediments

La sensació i la prova del canvi radical que amb la República s'ha operat en la vida política de l'Estat, les tenim amb la qüestió de Catalunya. Anys enrera, quan sorgia la protesta autonomista paral·lelament emergia un conflicte social. Com més volum prenia aquella manifestació col·lectiva, més acritud tenia el conflicte obrer, més greu era. Podia ésser coincidència, però això esdevenia sempre. I, naturalment, els que governaven — liberals o conservadors — suspènien incontinenti les garanties constitucionals, prohibien els actes de propaganda catalanista, clausuraven centres, denunciaven i suspènien periòdics, i el silenci era fet a l'entorn del problema de Catalunya.

Avui, el conflicte social ha tornat a presentar-se. I com que avui la qüestió catalana té un relleu com mai havia tingut, el conflicte obrer és més gros que mai: ha estat un intent de revolució social.

Però entre la política de la monarquia i la política de la República la diferència és enorme: mentre la primera — política oficial, de Govern, "la política del sistema" de què parlà Azaña — aprofitava el moviment de subversió social per a ofegar l'expressió del moviment autonomista català, la República s'acara amb els agitadors, anarco-sindicalistes, però no cohibeix en res la lliure manifestació de les activitats polítiques catalanes; ans bé, el cap del Govern, fa en les envistes d'una vaga revolucionària, un discurs memorable que col·loca al primer pla dels problemes de la República, com a bàsic per a la futura grandesa d'Espanya, l'Estatut de Catalunya.

En temps de la monarquia, la protesta contra l'Estatut, provocada a Castella pels monàrquics o monarquitzants i l'anunci d'una revolta comunista, haurien estat motius més que sobers, si no per una crisi, per a clausurar el Parlament, ajornant "sine die" el problema català: recordi's l'any 1919.

Sobre això deuen meditar molt detingudament els catalans: per si sol és símptoma de com han canviat els temps. Com els procedi-

ments polítics són uns altres. Ara es juga net.

Això ens referma la nostra fe en la República, i ningú no té dret entre nosaltres, a dubtar davant dels fets, de què està virtualment guanyat el plet de Catalunya, que serà un fet molt proper la nostra tan cobejada autonomia.

Catalunya ha donat, col·lectivament, una prova de serenitat davant els atacs rebuts dies enrera que a tot Espanya és admirada. A mida que s'apropa l'hora de la victòria definitiva, a mida que arriba el moment en què la passió parlamentària pujarà de to en tractar-se de l'articulat de l'Estatut, en el qual les posicions es traduiran en vots, convé que la serenitat catalana augmenti, que la confiança en els parlamentaris catalans sigui més ferma.

No es pot negar que la lleialtat republicana de Catalunya ha trobat noble ressò, al Parlament espanyol. I no dubtem ja, l'Azaña n'és garantia, que l'Estatut de Catalunya serà aprovat en forma que ben folgada i efectiva serà la nostra Autonomia.

Per als que voldrien oposar els socialistes a l'Estatut:

"LA FEDERACIO FORMA PART DE L'IDEARI DEL SOCIALISME".

(Del catedràtic i diputat socialista Sr. Jimènez Asua, a *La Libertad*).

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència de l'alcalde Sr. Martí Bages, ahir tingué lloc la sessió ordinària del nostre Ajuntament. Hi assistiren els regidors Srs. Virgili, Gatell, Balsells, Tortajada, Clivillé, Cavaller, Clariana, Ribes, Ferrater, Andreu, Jordana M., Camps i Mercader.

Es dona lectura a l'acta de la sessió anterior que és aprovada.

Comunicació de l'Alcaldia sobre aprovació definitiva dels expedients per a rectificació d'aliniació de la Rambla Miró, des del carrer Pi i Margall al camí de Valls, carrer Castelar, des de la Travessia de Sant Pau al carrer Prat de la Riba, carrer Sardà, des del núm.

VI Aplec Excursionista de les Comarques Tarragonines

Cada any per aquest temps les entitats excursionistes de Tarragona, Valls i Reus, organitzen un Aplec. El d'aquest any tindrà lloc al Xalet del Tihlar (Bosc de Poblet) i està anunciat per al vinent diumenge dia 5 del corrent.

Segons el programa, els actes d'aquest VI Aplec es regiran pel següent ordre:

A les deu: Cursa excursionista de parelles mixtes.

A les onze: Parlaments, per En Francesc Maspons i Anglassell, Rovira i Virgili, Josep M.ª Batista i Roca i Josep Iglésies.

A les dotze: Sardanes, per la Cobla "Tarragona" alternant amb Ballets de l'Esbart Dansaire Reusenc.

A les tres de la tarda: Sardanes i Ballets.

A les cinc: Concurs de salts a la corda per a senyoretetes.

A les sis: Repartiment de premis als guanyadors de la cursa i salts de corda, com a final de festa.

Durant la festa queda obert un Concurs Fotogràfic sota el reglament inserit en el programa.

Les entitats organitzadores fan precedir el programa d'aquest any del següent convit:

"Les entitats excursionistes de les comarques tarragonines, amb la celebració dels seus Aplecs anuals,

van realitzant un pensament de confraternitat, alhora que un acte de fe excursionista. Els nostres Aplecs difereixen dels que porten a terme altres entitats germanes. Més que un aplec d'excursionistes, la nostra festa major és l'ofertori de l'excursionisme al poble i la plasmació del desig d'assolir una compenetració comarcal.

Portem ja celebrats cinc Aplecs i confiem que, dies a venir, no s'interromprà això que comença d'agafar caire de costum. Potser, en els nostres Aplecs, l'obra proselitista que un dia ens il·lusionà és poc viva, però ens deixa satisfets de pensar que gent provinent de ciutats, que viu entre si una mica allunyada, es retroba un dia i d'això en pot néixer una cohesió i un esperit que ens són molt necessaris. També, el contacte de la gent de la muntanya i la del pla és, per les dues bandes, altament convenient.

Persegüem una finalitat excursionista i potser més aviat fem una obra reduïdament social. Això, però, no fa sinó demostrar una vegada més les virtuts i la fecunditat de l'excursionisme. Com va dir una vegada un company nostre, al revés del que succeïa amb el cavall d'Atila, allà on petja l'excursionista neix alguna cosa. Una compenetració, una cohesió i un esperit comarcals — si advenien — foren una bella recompensa al nostre esforç de cada any de portar a cap aquestes diades en un bell lloc de les nostres muntanyes.

Enguany el nostre Aplec s'escaurà sota l'ombra del bosc llegendari de Poblet, en un dels indrets on hi ha muntat un xalet forestal per a cura de la repoblació. Contacte, doncs, amb el dia d'ahir i el d'avui i això sembla un simbolisme que estimem com a catalans i com a excursionistes. La bellesa del bosc magnífic realçarà la nostra festa; els actes que la compondran tindran, entre els arbres, un singular ressò.

Al nostre Aplec, una vegada més, convidem a tothom. Ho fem amb la proverbial cordialitat d'excursionistes i de fills d'aquestes comarques".

(Segueix a la pàgina 5)